

AKA

הידוע בכינויו

(Also Known As)

מאת דניאל מייר

סצנה 1

קרלוס. שמי קרלוס

לא יודע

לא יודע. המורה לספרות אמר לי לבוא. אז אני פה

אני כועס. אבל זה יעבור לי. אני לא טיפוס שכועס יותר מדי. חיים רק פעם אחת וצריך ליהנות. לא ככה?
(למישהו בקהל)

מגניבה התספורת שלך.

אני טיפוס שמח. אני בן 15 ואין לי על מה להתלונן יותר מדי. אני גר באחלה בית וההורים שלי...
נודניקים כמו כל ההורים, אבל די זורמים. למשל לפני כמה ימים למשל אבא של הביא לי 3 PLAY / לפני
כמה זמן אמרתי לו שאני רוצה אבל זה לא שאני משתגע על משחקי וידאו כמו מרטי. מרטי הוא החבר
הכי טוב שלי והוא מטורף על משחקי וידאו.

אז אבא הביא לי ככה ברביעי בערב מפני שבחנות ליד העבודה שלו הוא ראה מבצעים. הוא נכנס
הביתה, קרא לי ונתן לי חבילה ו... זה כמו קסם.

אני הולך לבית הספר, משתעמם וחוזר הביתה. אחר כך לבלות קצת עם חברים לפעמים ולעשות
שיעורי בית במתמטיקה. כי השיעורים תמיד במתמטיקה. המורים האחרים יותר זורמים או לא שמים.
ממש מזלזלים בזמן האחרון... לא אכפת לי. האמת שיש חברים לכיתה שעושים בלאגן ו... הם
מתעלמים. ברור. מה הם כבר יכולים לעשות.

"לא יודע. כבר אמרתי!"

"לא, לא בא לי לדבר."

"כן, אני כועס"

"כי אני לא צריך להיות כאן. אני בסדר"

אני תלמיד טוב בדרך כלל. חוץ מחינוך גופני ש... אופףףף... אין לי עצבים לרוץ ולעשות ספורט. לרוץ ולהזיע זה לא בשבילי ו... אני בסדר ככה (למישהו בקהל) לא ככה? לשחק כדורגל זה מגניב אבל לא יותר מדי זמן ולא במסגרת בית ספר. אנחנו חייבים ללבוש תלבושת אחידה שאופףףף (מסמן באצבעו כלפי מטה)

אז אני משחק

אבל עם הבגדים שלי וכשאני רואה שאני מתחיל הזיע אני עוצר. אני תמיד אומר למורה שאני לא מרגיש טוב. אז היא מסתכלת עליי כמו אחת שיודעת, בפרצוף של "אני מעבדת את המידע ואני הולכת לדפוק אותך", כי היא יודעת שאני משקר לה אבל מה היא כבר תגיד לי?

"קדימה קרלס. תחזור למגרש ותמשיך לרוץ?"

כן, היא קוראת לי קרלס למרות ששמי קרלוס. אבל לא מפריע לי קוראים לי קרלס, אבל היא...

"קוראים לי קרלוס"

"בסדר קרלוס"

ואז היא מסמנת לי לשבת ולנוח (מסמן בידו)

לפני כמה ימים היא אמרה לי שזה קורה לי בגלל שאני מעשן. הכחשתי. ואם אני מעשן מה היא כבר יכולה להגיד לי זאת? היא אמרה שיש ריח ובפעם הבאה שתריח אותי היא תגיד להורים שלי. יאללה בסדר.

אני מתיישב על הספסל ומסתכל על חברים שלי רצים. לבנות היא תמיד נותנת לסיים קודם. או נותנת להן לרקוד וכאלה כי היא אומרת שזה גם נחשב תרגילים. נראה לך? זה הרבה יותר כיף. גם אני רוצה לרקוד! (עושה כמה צעדי ריקוד). אבל אני שותק ומסתכל בבנות רוקדות ובבנים משחקים כדורגל. איזה פראירים!

הנה מרטי. אני לא מבין למה הוא רץ כמו איזה אהבל מפה לשם. מצחיק לראות אותו רץ בלי לגעת בכדור ומסתכל עליו מתגלגל מצד לצד... הוא מצחיק

(למישהו בקהל) "לא, אל תסתכל עליי ככה. אתה חושב שאני כאן כי אני סוציופטי? הפריק של הכיתה?"

"רגע. עולה לי מספיק על העצבים שקוראים לי למפגשים האלה, אבל... כי אין לי שום דבר להגיד ואני קצת מתפדח, לבוא ולא לדבר על שום בעיה. זה הכול."

"תודה."

"כן, אני אשאר להקשיב לסיפורים של החברים."

מי שמנחה את המפגשים האלה היא ממש נודניקית. אישה טובה אבל קרצייה.

היא מסתדרת עם אמא שלי. הן היו בחדר כושר יחד או משהו כזה ונשארו חברות. עכשיו היא לא הולכת יותר, כמו שאפשר לראות עליה... היא... אופףףף.... נראית כאילו חיסלה שלושה מקררים מלאים, עם המנועים והכול והיא לא מצליחה לעכל את זה לה מנוע פה (נוגע בגופו), עוד אחד פה ועוד אחד פה, ופה, ולקחה את כדורי האימון מחדר הכושר (צוחק)

המפגש הסתיים. אני הולך הביתה

"מה עניינים אמא? כן, הכול טוב. כן. תקראי לי כשארוחת הערב מוכנה."

אני מסתגר בחדרי ושם מוזיקה

ורוקד

מוזיקה. הוא שר ורוקד.

סצנה 2

אני נשכב על המיטה עם הטלפון. כבר אמרתי לכם, ההורים שלי די מגניבים, הם נותנים לי להתשמש בטלפון ולהתעסק בעניינים שלי בלי להתערב. אני גם לא נותן להן סיבות להתערב. אני מוציא ציונים טובים, או סבירים. אין לי בעיות עם אנשים (מסתכל על אותו אחד מהקהל) שלא תחשבו שכן.

באמת (צוחק). אין לי בעיות עם אף אחד ויש לי די הרבה חברים. גם אין לי בעיות סמים גם אם אתה חושב שכן. סיגריה מדי פעם, אבל אני לא שותה אלכוהול ואף פעם לא מעשן חשיש לבד. זה משהו שעושים עם חברים... (מסתכל על ההוא מהקהל) כמוך (מסתכל על אחר) או כמוך או כמוהו.

במיטה אני מוציא את הטלפון. ומוריד את האפליקציה. טסמה אמר לי שעכשיו הטינדר זה גם לצעירים. מגניב... הרבה יותר טוב מהזבל הקודם. ליד הבית יש כמה בנות. את רובן אני מכיר כי הן שכנות מהרחוב שלי, או כמה מבית הספר. פאק! כולם. (לעוד משהו מהקהל) גם לך זה קורה? אתה מכיר את כולן?

אני קורא לעצמי ניק... (למישהו נוסף בקהל) להגיד לך? אתה אידיוט או מה? ואתה לא פחות. אני לא רוצה שתדע מי אני... אני גם לא שם תמונה של פנים מקדימה. רק אחת שרואים אותי בפרופיל. ו... אני חתיך ככה. הגוף באוויר וככה מפותל קצת מהצד.

מותק לייק

חתיכה לייק

בלונדה לייק

להת' או לא

מגניב

לא

לא. החוצה

מממ.... הלאה

וואלה

אולה מה נשמע?

ביפ

אולה. טוב ואתה?

ביפפ

בסדר. אחרי שראיתי אותך עוד יותר טוב יותר. יש לך +תמונות?

ביפ

כן, אתה?

ביפ

שולחת לי?

ביפ

קודם אתה

תמונה שלי בבגד ים

תמונה עם החבר'ה

אני מימין!

לא, השני!

ובלינו את אחר הצהריים בשיחה

"ארוחת ערב!!"

"אני בא!" אמא שלי. קוראת לי לארוחת ערב.

סצנה 3

למחרת. בית ספר. שיעורים. משעמם לי. אבל אני חושב עליה. על הבחורה, אלא מי?

מרטי מציץ לקבוע בערב לראות סדרה שאנחנו צופים בה בנטפליקס. Stranger things. אח של מרטי אמר שהיא מעולה והוא לומד קולנוע וכולם אומרים שהיא מדהימה, אבל אני... לא יודע. לא ממש מעניין אותי. יש רגעים מרתקים ומפחידים אבל.... זה לא עושה לי את זה. אני חושב שגם לא את מרטי אבל הוא תמיד מנסה לחקות את אחיו ואם אחיו אומר שזה מגניב זה מגניב ואם אחיו אומר שעם החולצה הזאת תצליח להתחיל עם בחורות זה מגניב והוא לובש אותה. ואם אחיו אומר לנו לשמור לו על השקית הזאת אבל שלא יגיד כלום לאמא, אנחנו שומרים... אבל גם נכון שאח שלו לפעמים נותן לנו איזו שאחטה ואנחנו לא אומרים לא.

"יאללה בוא אתה אוהב את זה"

אבל לא מוצא חן בעיניי הבנאדם הזה

"מרטי, אחי. פעם הבאה תגיד לאחייך שישמור לעצמו. יום אחד תחטוף בגללו."

יום אחד השקית נשארה אצלי, כי אמא שלהם הגיעה והוא זרק אותה אליי.

לעזאזל גבר! אני שונא סמים קשים וזיוני שכל. כשאמא שלהם יצאה מהחדר, פתחתי חלון וזרקתי את השקית.

על הזין שלי!

מה עשית כוס אמק?

אמרתי לו לא לשמור על זה ואם אחיו רוצה שיחפש את זה. שיילך להזדיין האח של מרטי!

אז מרטי הזמין אותי לראות Stranger things ... זין אני לא מצליח לבטא את זה כמו שצריך. Stranger things, Stranger things, Stranger things (למישהו בקהל) תנסה להגיד את זה מהר, ותראה! ...Stranger things, Stranger things, Stranger things

הוא הזמין אותי ואמרתי לו לא. אני צריך להגיע ל

... מפגש, עוד פעם! ... הנה אני כאן.

"אולה"

"האמת שאני בסדר".

"מפני ש..."

(למישהו מהקהל, כממתיק סוד מסתכל על יתר הקהל) אני מתבייש לספר לכול האנשים האלה את הסיפור עם הנערה שלי, אבל טוב לי ואתמול קבענו לדבר גם אחרי ארוחת ערב. לא סיפרתי קודם מפני שהתביישתי אבל... זה כיף. תראו איך מסתכלים עליי... אתם עצובים. תמיד באים למפגשים האלה ומספרים דברים עצובים. מאחל לכם שיהיה לכם טוב כמו לי.

"מפני ש...הכרתי נערה. סליחה בחורה.

"כן, טוב, עוד לא בדיוק הכרתי. אבל אנחנו מדברים כל ערב.

"בסדר. קודם הצגנו את עצמנו. קוראים לה קלאודיה. היא בלונדינית, עיניים בהירות. חתיכה לאללה. רזה, עם ציצים... סליחה! גוף טוב, נחמדה.

"כן, חכמה מאוד. היא לומדת בבית הספר לה סגרדה פמיליה. בטח טחונה. טוב, רואים שיש עליה וחץ מזה המיקום שלה קילומטר ממני וזה אומר בצפון מפני שבצד השני זו השכונה ואני אומר לך שהיא לא משם. ובתמונה היא בקאריביים או משהו בסגנון.

"אני שלחתי לה תמונה בבגד ים."

"כן, בלי חולצה. למה מה קרה? אני לא מספיק חתיך לדעתך?"

"אנחנו מתחילים להכיר אחד את השני."

המפגש מסתיים. מעיק, למרות שהאנשים נחמדים. עצובים אבל נחמדים. הם מספרים דברים על המשפחה שלהם ואיך הם מרגישים איתה וכל מיני דברים מוזרים. למזלי בבית הכול בסדר ועם ההורים גם.

"אולה אמא"

אני במצב רוח טוב.

"כן, הכול טוב. תודיעי לי כשארוחת ערב מוכנה."

"כן, כבר הכנתי שיעורי בית"

אני עוד בחדר שלי. אני רוצה להדליק את הטלפון ולדבר עם קלאודיה.

"כן אמא. הלך טוב במפגש. אבל אני לא מבין למה אני צריך ללכת לשם"

"לא... אני לא רוצה לדבר על זה אוקיי?"

עכשיו כן, אני בחדר. אני סוגר אתה הדלת ומשמיע מוזיקה.

(נשמעת מוזיקה)

אני לוקח את הטלפון. מתחבר.

"אולה"

ביפ

היא לא אומרת כלום. לא מחוברת. פאק! אני קורא את השיחה מאתמול.

אהבתי.

חשבתי לי שלהתחבר לנייד מהבית זה קצת כמו הגרסאות האלה שיש ב Stranger Things. Stranger Things Stranger Things Stranger Things ... אי אפשר להגיד את זה מהר וכמו שצריך. אמרתי לך כבר!

זה כמו הווקי. ההורים שלי נותנים לי להשתמש בו מהבית ונתנו לי לקחת אותו לבית הספר, אבל עכשיו המנהלת החדשה לא רוצה שנביא טלפונים לבית הספר אז... אנחנו משאירים אותם בבית ומדברים רק מהבית. כדי לא להתנתק. נו באמת, זה בסך הכול ווקי טוקי מחורבן בשביל לדבר עם החברים ובמקום להסתכל על דברים באינטרנט או... טוב, לא התחילו עם בנות עם ווקי בסדרה. סבבה... האמת שהיא צודקת ושהולך יותר טוב בשיעור בלי הטלפון. פחות בלאגן.

ביפ

"אולה, מה נשמע? איך עבר עליך היום?"

אני לא יודע מה להגיד לה

"אחלה, ממש אחלה..." וחשבתי עלייך כל היום, אבל... אני משקשק "לא עשיתי יותר מדי. מה את עשית?"

ביפ

היא מספרת לי על היום שלה ושואלת אם יש לי אינסטגרם. היא שולחת לי את הפרופיל שלה. היא מבקשת את שלי ואני נותן לה. באסה! באינסטגרם כתוב שאני בן 15 והיא תראה את זה ובטינדר 16.

אני נכנס לאינסטגרם. אני מקווה שהיא לא תשים לב שהתנתקתי לרגע. אני נכנס לעריכה. קרלוס, בן 15. "החיים הם כדי לחיות וליהנות אח". אותו הדבר אבל... בן 16. אוי לא! החברים ישימו לב ואמא שלי... כן, היא מודרנית ויש לה אינסטגרם והיא מכריחה אותי לתת לה לעקוב אחרי.

אני משאיר: קרלוס, אוהב לחיות את החיים ו.... לא! קרלוס Let's live. Life's too short to last long!
כן, מושלם.

זה המשפט הראשון שיצא לי בגוגל כשכתבתי "משפטי life". הייתי צריך לשים משהו וזהו. אנגלית זה תמיד טוב.

אני נכנס לפרופיל שלה ומתחיל לזפזף. אני נותן לייקים בתמונות שהיא מופיעה בהן. לבדה.
היא גם עושה לייקים לתמונות שלי.

ביפ

לא ידעתי שאתה אוהב היפ הופ

ביפ

כן, זה מגניב

ביפ

גם אני

ביפ

באמת? לא הייתי מאמין עלייך.

ביפ

חשבת שאני חנונית שלא אוהבת שום דבר חוץ מפופ.

וואוואוואו. היא מצחיקה. שנונה. מוצא חן בעיניי.

לייק

לייק

Fav צילום מסך

לייק

תגובה "חתיכה"

תגובה "אתה ממש חתיך פה"

לייק

לייק

תותחית הבחורה הזאת

ביפ

תמיד אתה לובש סווצ'ר עם קפוצ'ון? יש לזה סיבה מיוחדת? כמו אמן היפ הופ

"ארוחת ערבבבבב" אמא שלי צועקת

אני הולך לאכול. נמשיך אחר כך + אמוג'י של חיוך עם לחיים צבעוניות

ביפ

אמוג'י של נשיקה עם לב

אוווו... אני מת על זה.

אני הולך לאכול וגם עכשיו עם הקפוצ'ון על הראש. אני אף פעם לא מוריד אותו ואולי זה הזמן ל.....

ביפ

לא ענית לי על הקפוצ'ון.

ביפ

אני הולך תמיד עם קפוצ'ון. אני אוהב ככה.

ביפ

וואו. לייק+ אמוג'י עם עיניים מאוהבות.

"כן, תמיד אני עם הקפוצ'ון על הראש. זה מכול מיני סיבות בבת אחת. אבל.... כבר הסברתי את זה במפגשים לא?

"בשביל החברים החדשים?"

אוףףףף מעיק

"אני בסדר, מאושר, למה אני צריך לבוא לכאן?"

"טוב. אני משתמש בקפוצ'ון מפני שכשהייתי קטן התביישתי להראות את עצמי. בשכונה ידעו שאני לא הבן של ההורים שלי והתחבאתי. אחר כך התגברתי על זה וכבר לא שמתי, אבל התחלתי לאהוב היפ הופ.... זה מגניב."

"אימצו אותי בגיל שלוש."

"לא, לא כאן. (פולט אוויר) זה היה ביוון. אני חושב... או משהו באזור.

תראי, אני מרגיש בן של ההורים שלי, כן ההורים שלי. אני לא מרגיש לא ערבי, לא סורי, או מה שזה לא יהיה. אני גם לא מכיר טוב את הסיפור. תקופת מלחמה בבלקנים, הם היו כנראה מהגרים מהבלקן, ואין לי מושג למה הם היגרו ו.... אני לא יודע כלום ולא מעניין אותי ואני לא יודע למה בכלל אנחנו מדברים על זה."

"אני חושב שהמפגשים האלה מעולים, והאמת שאתם מוצאים חן בעיניי יותר ויותר, אבל אני לא בא לי לספר כלום. אני בסדר ו... יש התקדמות עם קלאודיה ואני מעדיף לדבר על זה."

לפני שאני ממשיך אולי אני צריך לספר לכם שאני מדבר עם קלאודיה כבר חודשיים. כל יום יותר ובאופן יותר אינטימי שכבר אספר לכם או לא, או כן או לא אתם רוצים לדעת לא?

החבר'ה מקבוצת המפגשים... הם בסדר. הם תיק אבל האנשים נחמדים וכמה שזה לא כיף אני חושב שזה עושה לי טוב. לא יודע, אני ממשיך ללכת ולא מתלונן כי אולי זה מה שאני צריך לעשות.